

Horace *Odes* 4.7

Meter: *First Archilochean*:

u u   u u || u u   u u   u u   x
          u u   u u

Diffugere nives, redeunt iam gramina campis
    arboribusque comae;
mutat terra vices et decrescentia ripas
    flumina praetereunt;

Gratia cum Nymphis geminisque sororibus audet
    ducere nuda choros.
Immortalia ne speres, monet annus et alnum
    quae rapit hora diem.

Frigora mitescunt zephyris, ver proterit aestas
    interitura, simul
pomifer autumnus fruges effuderit, et mox
    bruma recurrit iners.

Damna tamen celeres reparant caelestia lunae;
    nos ubi decidimus,
quo pius Aeneas, quo Tullus dives et Ancus,
    pulvis et umbra sumus.

Quis scit an adiciant hodiernae crastina summae
    tempora di superi?
Cuncta manus avidas fugient heredis, amico
    quae dederis animo.

Cum semel occideris et de te splendida Minos
    fecerit arbitria,
non, Torquate, genus, non te facundia, non te
    restituēt pietas;

infernīs neque enim tenebris Diana pudicum
    liberat Hippolytum,
nec Lethaea valet Theseus abrumpere caro
    uincula Pirithoö.